

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل خانه کودک در شهر تبریز با رویکرد حس تعلق به مکان

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های نوین معماری و شهرسازی در هزاره سوم (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شبنم قهوه چی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده عمران و معماری، واحد تبریز، موسسه آموزش عالی سراج، تبریز، ایران

بهرام احمدخانی - استادیار، گروه معماری، عضو هیئت علمی، موسسه آموزش عالی سراج، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

کودک در دنیای امروز جایگاه بسیار ویژه ای دارد تا جایی که میتوان آینده ملتها و جایگاه جهانی آنان را بر اساس خصوصیات کودکانشان پیش بینی نمود. کودکان جهت رشد نیاز به شناخت تواناییها و نیازهای روحی و جسمی، و پتانسیلهای درونیشان دارند بدین منظور به فضایی نیاز دارند که بتوانند آزادانه در آن بدونند، بازی کنند و خود با توجه به فطرت خویش به جستجو و تجربه بپردازند. حس تعلق به مکان را می توان رابطه عاطفی و پر معنا بین شخص و مکان توصیف کرد، پیوند یا احساسی، که کودکان آن را به عنوان قرارگاهی برای بازگشت بدان ارزشمند بدانند. در این پژوهش هدف اصلی، طراحی خانه کودک در محیطی دلچسب می باشد تا کودک، تجربه های کودکان دیگر، یعنی بودن در خانه و در مقیاس دیگر، عضو جامعه بودن را احساس کند. این پژوهش ابتدا به بررسی مفهوم حس مکان و عوامل شکل دهنده آن به ویژه در دوران کودکی، پرداخته سپس ضرورت ایجاد این حس در کودکان مورد مطالعه قرار میگیرد. در ادامه با بیان ویژگیهای کودکان از درک مفهوم دلبستگی در سنین مختلف، به جایگاه دلبستگی به مکان در شکل گیری هویت آنها اشاره خواهد شد. در نهایت با معرفی مکانهای مورد علاقه کودکان و ویژگیهای شکل دهنده آن، به ارائه راهکارهای علمی و الگویی برای طراحی خانه کودک با هدف ایجاد حس تعلق در کودکان میپردازیم.

کلمات کلیدی:

کودک، حس تعلق، حس مکان، مکان،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902315>

